

som man gør det ved den af Venstres Ordfører foreslaaede Paastand paa Overgang til Dagsordenen, maa jeg ganske vist se denne Dagsorden, som intet indeholder om Anerkendelse eller Tillid, som Resultatet af kraftige Bestræbelser fra den anden Part for at slippe for den Tillidserklæring, som man fra Venstres Side har ønsket. Der er jo ingen Tvivl om, at Venstre meget godt forstaar, hvilken svag Stilling den herefter har, naar den ikke ved en Afstemning af denne Art kan faa en Tillidserklæring fra det Flertal, den mener at raade over her i Tinget. Jeg kan altsaa for saa vidt meget godt anerkende, at denne Dagsorden, som de Konservative formentlig har en væsentlig Del af Æren for, indeholder baade direkte og indirekte Tilsagn og noget, der kan give visse Forhaabninger; men paa den anden Side maa jeg beklage, at de Konservative ikke har povet at tage klart Standpunkt, idet de vel har vægret sig ved at udtale Tillid, men paa den anden Side ikke har povet at udtale Mistillid, den Mistillid, som deres Presse nu i flere Uger i saa stærke Ord har givet Udtryk.

Saaledes som Paastanden paa Overgang til Dagsordenen foreligger, synes jeg, den i og for sig ikke har større Betydning. Den har ingen Betydning for Regeringen, den har ingen Betydning for Sagen, og derfor maa jeg ved den endelige Afstemning, for saa vidt den Paastand paa Overgang til Dagsordenen, jeg har tilladt mig at stille, ikke skulde blive vedtaget, anbefale mine Meningsfæller at stemme imod den af det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte. Jeg synes i øvrigt, at det konservative Folkeparti burde have givet Paastanden en væsentlig anden Ordlyd. Men det har Forhandlingerne altsaa ikke kunnet føre til, og jeg skal ikke give dem det Vink, jeg ellers maa- ske kunde have givet dem med Hensyn til Affattelsen. Jeg skal indskrænke mig til at hævde, at vi for vort Vedkommende ikke kan erkende, at der i det Tilsagn, det ærede Medlem Hr. Brorsens Dagsorden indeholder, ligger noget betydende Tilsagn om nye Forhandlinger, vi kan ikke erkende, at vi har nogen som helst Grund til at haabe, at den nuværende Regering, som har gjort sig solidarisk med Udenrigsministeren i hans Adfærd overfor de russiske Forhandlinger, vil gribe ind og skaffe os de Forhandlinger genoptaget, som Erhvervslivet og Arbejderne i saa høj Grad maa ønske.

Jeg maa derfor sluttelig anbefale, at man stemmer for den af mig fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen,

og at man, saafremt den forkastes, stemmer imod den af det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte.

Pitzner: Det ærede Medlem Hr. Stauning vilde rette mig; han mente, det var en Fejl, naar jeg havde sagt, at der efter Overenskomsten ikke maatte komme mere end 20 Personer ind i Rusland. Men det ærede Medlem sagde jo selv, at man eventuelt maatte tage dem, der var i Landet; der maatte altsaa ikke komme mere end 20 ind. Dette var det afgørende, og andet har jeg ikke sagt; vi er altsaa i det sjældne Tilfælde at være enige.

Det ærede Medlem udtalte endvidere vedrørende Overenskomsten, at jeg ikke var i Overensstemmelse med nogle af de konservative Blade. Ja, det er muligt, at et eller andet Blad har skrevet noget, jeg ikke kan være ganske enig i, men jeg vil for det ærede Medlems Skyld haabe, at der ogsaa undertiden i socialdemokratiske Blade staar noget, som *han* ikke kan være enig med dem i.

Naar det ærede Medlem endte med at sige, at jeg skulde have udtalt, at det ikke var af nævneværdig Betydning at faa en Overenskomst med Rusland i Stand, er det omtrent det stik modsatte af, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt, at det var af stor Betydning at faa en Overenskomst, som havde virkelig Betydning, men det Udkast, som hidtil har foreligget, havde efter min Mening ikke nogen virkelig Betydning.

Brorsen: Der er jo altid interessante Momenter i en saadan Debat, og jeg betragter som et saadant lille interessant Moment det Afsnit i det ærede Medlem Hr. Staunings Tale, hvor det ærede Medlem fremsatte sin, man kan næsten sige: ikke alene Respekt, men Beundring for Storkapitalisten Stinnes i Tyskland. Nu er Stinnes ganske vist — derom er der vel ingen Tvivl — i mange Henseender en særdeles fremragende Mand; men naar det ærede Medlem samtidig vilde gøre vor nuværende Udenrigsminister til en ren Nullitet, naar det gælder Kendskab til de russiske Forhold, tror jeg alligevel, at det ærede Medlem tager fejl. Det ærede Medlem maa huske, at den højtærede Udenrigsminister ikke har nøjedes med at sidde en enkelt Gang i Kejserens Loge i Petrograd, men har opholdt sig i Rusland gennem Aar og studeret Forholdene meget nøje, hvilket man mange Gange har faaet vigtige Vidnesbyrd om, naar der var Tale om at faa Besked om,